

21.10.2010.g.

Dragi i sveti župnik Arški! On me uvijek fascinira. Toliko jednostavnosti a toliko svetosti. I ne znam zašto je mnogi našim župnicima tako teško biti kao on, pa barem približno. Mogu se oni vaditi i na promijenjena vremena i na sofisticiranije načine djelovanje zla, i na specifičnije stanje vjernika i okoline u kojoj žive i na puno drugih razloga. Ali ja vidim da je danas sve bitno isto kao i za vrijeme župnika Arškog. Postoji jedan Bog, postoje njegove zapovijedi, postoji jedno Sveto pismo. Župnik Arški je govorio : "Budite sveti... Ali, ne trebate za to isključivo činiti sjajna djela. Prihvatiti izvanredne vježbe pobožnosti, prigrliti velike strogosti, mnogo postiti, ostaviti svijet i zakopati se u pustinju i tamo provoditi dane i noći u molitvi... Nesumnjivo, sve je to vrlo dobro, to je put kojim su išli mnogi sveci, ali To Bog ne traži od sviju... Svetost se ne sastoji u činjenju velikih stvari, nego u vjernom vršenju Božjih zapovijedi, u ispunjavanju dužnosti u staležu u koji vas je dobri Bog postavio... Često vidimo da je neka svjetska osoba koja vjerno vrši male stvari svog staleža ugodnija Bogu od samotnika u pustinji. Želite li saznati što je svetac u očima vjere?

TO JE ČOVJEK KOJI SE BOGA BOJI, KOJI GA ISKRENO LJUBI I KOJI MU VJERNO SLUŽI.
TO JE ČOVJEK KOJI SE NE DA NAPUHATU OD OHOLOSTI, NITI NADVLADATI
SEBELJUBLJEM, KOJI JE ISTINSKI PONIZAN I MALEN U SVOJIM OČIMA, KOJI, LIŠEN
SVJETSKIH DOBARA, NJIH NITI NE ŽELI, A AKO IH POSJEDUJE, UZ NJIH NE VEŽE
SVOJE SRCE.

TAJ JE ČOVJEK NEPRIJATELJ SVAKOG NEPRAVEDNOG STJECANJA, KOJI SE,
POSJEDUJUĆI SVOJU DUŠU U MIRU I PRAVDI, NE VRIJEĐA ZBOG NEPRAVDE KOJU MU
NANOSE.

ON LJUBI SVOG NEPRIJATELJA, NE TRAŽEĆI OSVETU. ON PRUŽA SVE MOGUĆE
USLUGE SVOM BLIŽNJEMU, DIJELEĆI DRAGE VOLJE SVOJA DOBRA SA SIROMASIMA,
TRAŽI SAMO JEDINOGA BOGA PREZIRUĆI DOBRA I ČASTI OVOGA SVIJETA.

TEŽI SAMO ZA NEBESKIM DOBRIMA I ODVRAĆA SE OD ŽIVOTNIH ZADOVOLJSTAVA NALAZEĆI SVOJU SREĆU U SLUŽENJU BOGU.

TAKAV ČOVJEK JE USTRAJAN U BOGOSLUŽJU, PRIMA SAKRAMENTE, OZBILJNO SE BRINE ZA SVOJ SPAS. ODBOJNA MU JE SVAKA NEČISTOĆA, TE KOLIKO GOD MOŽE, BJEŽI OD LOŠEG DRUŠTVA DA BI SAČUVAO SVOJE TIJELO I DUŠU.

TAKAV SE ČOVJEK U SVEMU PODLAŽE BOŽJOJ VOLJI U SVIM KRIŽEVIMA I PROTIVNOSTIMA ŠTO GA STIŽU, NE ODBACUJUĆI NI JEDNE NI DRUGE, JER UVIĐA DA GA PRITIŠĆE BOŽANSKA PRAVDA ZBOG NJEGOVIH GRIJEHA...

TAKVOGA VI NAZIVATE JEDNOSTAVNO ČASNIM ČOVJEKOM. A EVO KOGA BOG NAZIVA ČOVJEKOM ČUDESA, SVECEM, VELIKIM SVECEM..."

Evo, sveti župnik Arški opisuje nam kako se postaje svecom. A zapravo je to sve vrlo jednostavno a tako teško. No, mnogi od nas bi za sebe kazali da zapravo oni skoro sve tako i radi i tako se ponašaju. Možda i da. Onda se neka samo zapitaju koliko u sebi imaju ljubavi. Za sebe, za druge i za Gospodina. Ako im je ta ljubav bezgranična onda su oni svakako na putu svetosti. no, ja puno ljudim poznam a takvi mi sada ne "padaju na pamet". Malo nas je na putu svetosti. Molimo Gospodina da nam svima nama udijeli snage i vjere da krenemo putem svetosti kako je to jednostvano učinio i župnik Arški. Blagoslovio ga dragi Bog.